

การอพยพของอิสราเอลออกจากอียิปต์

คำอธิษฐาน:

พระบิดาเจ้า เราสรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้างจักรวาล ผู้มีอำนาจสูงสุด เป็นพระบิดาที่ดีและเปี่ยมด้วยความรัก และเป็นพระบิดาผู้มองเห็นเราและรักเรา ขอขอบคุณพระองค์ที่อยู่ใกล้เรา เพราะพระองค์ต้องการให้เรา รู้จักพระองค์ และพระองค์ต้องการให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่เรา ขณะที่ศึกษาพระคำของพระองค์ โปรดให้สติปัญญา ความเข้าใจ และความชื่นชมยินดีแก่เรา โปรดช่วยให้เรารักพระองค์และรักผู้อื่นมากขึ้น ให้รู้จักพระองค์ดียิ่งขึ้น และเห็นว่าแท้จริงแล้วพระองค์เป็นใคร และพวกเราเป็นใคร ในวันนี้โปรดให้เราได้ยินเสียงของพระองค์อย่างชัดเจน และสอนให้เราเดินในทางแห่งสติปัญญาและความจริงของพระองค์

ในพระนามพระเยซู อาเมน

³¹ ฟาโรห์ได้เรียกตัวโมเสสและอาโรนเข้าพบกลางดึกคืนนั้น และพูดว่า “ลุกขึ้น ไปให้พ้นจากประชาชนของเรา ทั้งพวกเจ้าและลูกหลานของอิสราเอล ไปรับใช้พระยาห์เวห์ ตามที่พวกเจ้าได้พูดไว้” ³² เอาแกะ และฝูงสัตว์ทั้งหลายของพวกเจ้าไปด้วย ไปชะ และอวยพรให้กับเราด้วย”

³³ ชาวอียิปต์ต่างเร่งให้คนอิสราเอลรีบๆออกไปจากแผ่นดินนี้ เพราะพวกเขาพูดว่า “พวก

เรากำลังจะตาย”³⁴ ชาวอิสราเอลได้เอาแป้งดิบที่ยังไม่ได้ใส่เชื้อฟูพร้อมกับอ่างขยำแป้ง ห่อผ้าใส่บาแบกไป³⁵ พวกอิสราเอลทำตามที่โมเสสบอก พวกเขาไปขอเครื่องเงินและเครื่องทองและเสื้อผ้าจากคนอียิปต์³⁶ พระยาห์เวห์ทำให้พวกคนอียิปต์มีเมตตาต่อคนอิสราเอล คนอิสราเอลขออะไร คนอียิปต์ก็ให้หมด อย่างนี้คนอิสราเอลได้ปล้นเอาความร่ำรวยของคนอียิปต์ไป

³⁷ ชาวอิสราเอลเดินทางจากเมืองรามเสสไปถึงเมืองสุคคท มีผู้ชายที่เดินเท้าอยู่ประมาณหกแสนคน ไม่นับเด็ก ๆ³⁸ และยังมีคนชาติอื่นๆอีกกลุ่มใหญ่ ที่ร่วมเดินทางมากับพวกเขาด้วย ทั้งยังมีฝูงวัว ฝูงแกะและฝูงสัตว์เลื้อยอีกจำนวนมหาศาล³⁹ พวกเขาเอาแป้งดิบที่ติดตัวมาเอามาปิ้งเป็นขนมปังที่ไม่มีเชื้อฟู เพราะแป้งดิบนั้นไม่ได้ใส่เชื้อฟู เพราะพวกเขาถูกไล่ออกจากอียิปต์ เลยไม่มีเวลาที่จะเอ้อระเหย หรือแม้แต่จัดเตรียมอาหารสำหรับพวกเขาเอง

⁴⁰ ชาวอิสราเอลได้อาศัยอยู่ในอียิปต์ เป็นเวลาทั้งสิ้นสี่ร้อยสามสิบปี⁴¹ หลังจากสี่ร้อยสามสิบปีในวันนั้นเอง กองทัพของพระยาห์เวห์ ก็ได้ออกจากแผ่นดินอียิปต์⁴² มันเป็นคืนที่พระยาห์เวห์เฝ้าดู เพื่อนำพวกอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ในคืนเดียวกันนี้เอง เป็นคืนที่พระยาห์เวห์เฝ้าดูชาวอิสราเอลทั้งหมด รวมถึงลูกหลานของเขา⁴³ พระยาห์เวห์พูดกับโมเสสและอาโรนว่า “นี่คือกฎสำหรับวันปลดปล่อย ห้ามให้ชาวต่างชาติร่วมกินด้วย⁴⁴ ส่วนทาสที่ซื้อมาด้วยเงิน หลังจากที่เขาซื้อให้กับเขาแล้ว เขาก็ร่วมกินด้วยได้⁴⁵ ห้ามให้คนที่มาอยู่ชั่วคราว หรือคนรับใช้ที่จ้างมา ร่วมกินด้วย

⁴⁶ เจ้าควรกินมันอยู่แต่ในบ้านหลังเดียว ห้ามเอาเนื้อของมันออกไปนอกบ้าน และพวกเจ้าต้องไม่หักกระดูกของมันด้วย⁴⁷ ที่ชุมนุมของชาวอิสราเอลทั้งหมดจะต้องรักษากฎนี้ไว้

อพยพ 12:31-47 ERV

ฟาโรห์ได้เรียกตัวโมเสสและอาโรนเข้าพบกลางดึกคืนนั้น และพูดว่า “ลุกขึ้น ไปให้พ้นจากประชาชนของเรา ทั้งพวกเจ้าและลูกหลานของอิสราเอล ไปรับใช้พระยาห์เวห์ ตามที่พวกเจ้าได้พูดไว้

อพยพ 12:31 ERV

1. ฝึกเขียนข้อพระคัมภีร์ที่ต้องท่องจำ:

2. มีใครบ้างอยู่ในเรื่องราวของวันนี้?

3. มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง?

4. เหตุใดชาวอิสราเอลจึงต้องนำแป้งขนมปังไปก่อนที่จะใส่เชื้อ?

5. เมื่อชาวยิวออกจากอียิปต์ พวกเขาเอาอะไรติดตัวไปด้วย? พวกเขาได้มาอย่างไร?

6. ระเบียบพิธีอะไรที่พระเจ้าตรัสแก่โมเสสเกี่ยวกับลูกแกะปัสกา?

กิจกรรมที่สนุกสนาน: วาดภาพรายละเอียดของเรื่องราวบทเรียนในวันนี้ที่ด้านหลังของกระดาษนี้

พระคัมภีร์ฉบับอ่านเข้าใจง่าย (Thai Easy-to-Read Version) © Bible League International. ใช้โดยได้รับอนุญาต